

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-V.412.7.2025.ALS
3891125.15633515.12557338
Warszawa, 21-07-2025

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 159 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej Kpa, w związku art. 377a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz.U. z 2025 r. poz. 647), zwanej dalej Poś, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27 czerwca 2025 r. wniesionego przez Generalną Dyрекję Dróg Krajowych i Autostrad reprezentowaną przez Pana Marcina Amroza Dyrektora Oddziału w Łodzi, zwaną dalej GDDKiA, w zakresie wykonania decyzji Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 21 czerwca 2021 r., znak: ŚRIV.7033.5.2021.AU (RŚVI.7033.3.2019.IZ), zwanego dalej Marszałkiem,

odmawiam wstrzymania wykonania ww. decyzji Marszałka.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją Marszałek nałożył na GDDKiA obowiązek ograniczenia ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego na środowisko, występującego w dniu wydania decyzji, w związku z eksploatacją autostrady A1 Stryków – Tuszyn na odcinku od km 295+850 do km 335+937,65 (bez odcinka od km 322+150 do km 324+950), poprzez zmniejszenie, w wyniku realizacji działań naprawczych, poziomu hałasu poza terenem, do którego Zarządzający Drogą tj. GDDKiA ma tytuł prawny, do poziomów dopuszczalnych, określonych wskaźnikami $L_{Aeq\ D}$ i $L_{Aeg\ N}$, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

W dniu 27 czerwca 2025 r. GDDKiA złożyła, na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 i 5 w związku z art. 157 § 2 Kpa wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 21 czerwca 2021 roku, znak ŚRIV.7033.5.2021.AU (RŚVI.7033.3.2019.IZ), w punkcie Ib dla lokalizacji wskazanych w tabeli w pozycji 8 (ul. Feliksińska 69, Łódź, nr działki ewidencyjnej 237/12) oraz pozycji 24 (ul. Malownicza 16, Łódź, nr działki ewidencyjnej 8/6, obręb W-43) i w punktach Ic oraz II w ww. zakresie. Jednocześnie w przedmiotowym wniosku, na podstawie art. 159 § 1 Kpa wniosła o wstrzymanie wykonania decyzji Marszałka z dnia 21 czerwca 2021 r. znak: ŚRIV.7033.5.2021.AU (RŚVI.7033.3.2019.IZ), ze względu na prawdopodobieństwo, że jest ona dotknięta jedną z wad wymienionych w art. 156 § 1 Kpa.

Art. 159 § 1 Kpa dotyczy wstrzymania wykonania decyzji przez organ właściwy w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji. Zgodnie z tym przepisem, organ administracji publicznej, który jest właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji, może na wniosek strony wstrzymać wykonanie tej decyzji, jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że jest ona dotknięta wadą skutkującą nieważnością, określoną w art. 156 § 1 Kpa. Z brzmienia § 1 tego przepisu wynika obowiązek organu do wstrzymania wykonania decyzji, gdy spełniona będzie określona w nim przesłanka, a jest nią "prawdopodobieństwo" istnienia jednej z przesłanek pozytywnych stwierdzenia nieważności decyzji określonych w art. 156 § 1 Kpa.

Wstrzymanie wykonania decyzji nie jest powiązane z wszczęciem postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności.

Z zasady ogólnej trwałości decyzji administracyjnej ustanowionej w art. 16 § 1 Kpa wynika wyjątkowy charakter przypadków wzruszenia ostatecznej decyzji administracyjnej, a w konsekwencji również ograniczenia możliwości wstrzymania jej wykonania. Przepis art. 159 § 1 Kpa daje temu wyraz, wymieniając tylko jedną przesłankę wstrzymania wykonania decyzji, jaką jest przypuszczalne istnienie wady powodującej nieważność decyzji. Musi to być jednak wada mająca pewne cechy oczywistości jeszcze przed podjęciem czynności rozpatrzenia ciężaru naruszenia prawa w decyzji objętej żądaniem zastosowania sankcji nieważności. Tak więc, wada oczywista, która uzasadnia wstrzymanie wykonania decyzji administracyjnej, to sytuacja, w której zaskarżona decyzja jest dotknięta tak poważnymi uchybieniami, że jej wykonanie w oczywisty sposób narusza prawo lub interes społeczny. Innymi słowy, wstrzymanie wykonania decyzji jest uzasadnione, gdy jej dalsze obowiązywanie prowadzi do nieodwracalnych skutków lub wyrządzenia znacznej szkody, a jednocześnie istnienie tej wady jest na tyle oczywiste, że nie wymaga głębszej analizy. Wada powinna być zatem, widoczna na pierwszy rzut oka, niewymagająca głębszej analizy prawnej czy dowodowej. Dalej wstrzymanie wykonania decyzji może być uzasadnione, gdy jej wykonanie prowadzi do negatywnych skutków dla interesu ogólnego, np. zagraża bezpieczeństwu, zdrowiu publicznemu lub środowisku.

GDDKiA wskazuje, że w chwili wydania decyzji z dnia 21 czerwca 2021 r., znak: ŚRIV.7033.5.2021.AU (RŚVI.7033.3.2019.IZ) była ona niewykonalna dla wskazanych powyżej lokalizacji z uwagi na konieczność zastosowania metody pomiarów rzeczywistych w środowisku, które w przypadku tych lokalizacji uniemożliwiają określenie oddziaływania akustycznego na środowisko pochodzącego wyłącznie od autostrady A1 oraz dlatego, że oparta została jedynie na skargach mieszkańców, a nie na rzetelnie określonym ponadnormatywnym oddziaływaniem akustycznym na środowisko.

Odnosząc się do argumentacji GDDKiA przedstawionej we wniosku, Minister Klimatu i Środowiska nie może stwierdzić, bez wnikliwej analizy akt administracyjnych sprawy, że przedmiotowa decyzja Marszałka posiada wadę kwalifikowaną. Nie zachodzi w tym przypadku sytuacja, gdy wada jest widoczna od razu i na podstawie przesłanek formalnych i merytorycznych, bez potrzeby przeprowadzania analiz materiału dowodowego, można stwierdzić prawdopodobieństwo uchybienia. Potwierdzenie na wstępnym etapie badania złożonego wniosku, że zachodzi ww. sytuacja przedstawiona przez GDDKiA, jest niemożliwe. Stwierdzenie, czy ma zastosowanie art. 156 § 1 Kpa w stosunku do decyzji Marszałka, wymaga przeprowadzenia pogłębionej analizy dokumentacji w zakresie wyników wykonanych pomiarów i obliczeń poziomów hałasu w środowisku dla poszczególnych lokalizacji oraz zapoznanie się z wnioskami płynącymi z opracowania pn. „Analiza porealizacyjna dla autostrady A1 na odcinku Stryków – Tuszyn na odcinku od km 295+850 do km 335+937,65 (bez odcinka od km 322+150 do km 324+950)” wykonanego w 2018 r. Minister nie może również stwierdzić, aby wskazana wada była tak poważna, że wywołała nieodwracalne skutki i szkody w środowisku. Należy przypomnieć, że GDDKiA w postępowaniu przed organem I instancji, nie skorzystała z prawnie dostępnego środka zaskarżenia decyzji Marszałka z dnia 21 czerwca 2021 r., znak: ŚRIV.7033.5.2021.AU (RŚVI.7033.3.2019.IZ), będąc stroną tego postępowania.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest niezaskarżalne. Z treści art. 159 § 2 Kpa wynika, że na postanowienie o odmowie wstrzymania wykonania decyzji zażalenie nie przysługuje. Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia Ministra Klimatu i Środowiska może, z zastosowaniem art. 142 Kpa w zw. z art. 127

§ 3 Kpa, zaskarżyć je we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy wniesionym od decyzji merytorycznej wydanej na podstawie art. 156 § 1 Kpa.

Z up. Ministra

Małgorzata Typko
Dyrektor
Departament Instrumentów Środowiskowych
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Otrzymują:

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad reprezentowana przez Pana Marcina Amroza Dyrektora Oddziału w Łodzi.
2. Marszałek Województwa Łódzkiego - wraz z prośbą o zawiadomienie o wydaniu niniejszej decyzji pozostałe strony postępowania w trybie art. 49 § 1 i art. 49a Kpa i poinformowanie o tym fakcie Ministra Klimatu i Środowiska.
3. a/a.